

What is Taking up Cross? #1, Cheeseburger Mitä on ristin ottaminen? Osa 1 Juustohampurilainen

Hei kaikki,

Aloitin synnin tunnustamisella, asian, jota minun on täytynyt käsitellä vuosien ajan ja jonka olen vasta äskettäin voittanut ja tuo voitto johtuu sellaisesta asiasta, josta Isä minulta kysyi.

Silloin kun Barbin kanssa olimme lukioikäisiä ja olimme ravintolassa, Barb kysyi usein, voisiko hän maistaa sitä, mitä olin tilannut eikä minulla tietenkään ollut mitään sitä vastaan - hänhän oli kuitenkin tyttöystäväni. Hän yritti vastata palvelukseen kysymällä, halusinko maistaa hänen annostaan, mutta vastasin lähes aina 'Ei kiitos', mikä merkitsi miehisiin termein: "Jos olisin halunnut sitä mitä sinä tilasit, olisin tilannut sitä."

Tässä tulee

Jossakin vaiheessa aviovuosiamme Barb lakkasi kysymästä lupaa maistaa sitä mitä olin tilannut ja vain kurotti haarukkinsa ottaakseen maistiaisen. Se alkoi närkästyttää minua. Jossakin vaiheessa vuosia sitten suljin seisovan pöydän ja kielsin oman lautaseni hänen harhailevalta ruokahalultaan.

Barb pyysi anteeksi sanoen, ettei tajunnut kuinka paljon asia häiritse minua, selitin sen häiritsevän ja hän oppi pyytämään luvan, minkä olen aina mielelläni antanut. Jaamme aina alkupalat ja jälkiruoan, mutta jotain erityistä liittyi aina itse ateriaan.

Ja niinpä tänä kesänä palatessamme palvelutyöhömme liittyvältä matkalta löysimme itsemme paikallisesta ravintolasta nimeltä "Freddy's", joka on tunnettu hyvin ohuista hampurilaispihveistään grillattuna niin, että reunat ovat mukavasti ruskistuneet... ja jäätelöstään... nam. Barb oli tilannut pekoni-juustopurilaisen ja minä olin tilannut heidän kaksoispihvin sisältävän "California burgerinsa", mikä viittaa suoraan Kaliforniassa toimivaan "In-N-Out Burger" -ketjun hampurilaiseen, jossa on erikoiskastike ja Freddy's-ravintolan versio on hyvin, hyvin lähellä sitä.

Syödessämme Barb kommentoi minun hampurilaiseni näyttävän hyvältä ja vastasin sen olevan herkullisen. Hän koetti kepillä jäätä, tajuan sen nyt, mutta sinä hetkenä en tiennyt, että minulle oltiin virittämässä ansaa. Soveliaan pitkän hiljaisuuden jälkeen ja kun kumpikin oli ottanut palan omasta hampurilaisestaan, hän kysyi: "Saisinko maistaa sinun hampurilaistasi?"

Hänen sanoessaan tuon viha minussa alkoi nousta, mutta siinä sekunnin murto-osassa kun verenpaineeni alkoi kohota, Isä murtautui suoraan tuohon hetkeen kysyen minulta näin:

"Tiedän, että uhraisit itsesi hänen puolestaan, antaisit henkesi hänen edestään; joten miksi sinun on niin vaikea antaa hänelle palaa juustohampurilaisestasi?"

Tuossa hetkessä sydämeni avattiin nähtäväkseni niin kuin Isä sen näki ja olin kauhuissani. Tuomitsin itseni kun koko elämän ajan kestänyt 'oman alueeni suojeleminen syömisellä' välähti silmiäni edestä hänen kysymyksensä jälkeisen ensimmäisen ja toisen sekunnin välissä. Tuossa sekunnin murto-osassa vastasin Barbille: "Tietysti, ota niin paljon kuin haluat" ja tarkoitin sitä. Minulla ei ollut aavistustakaan siitä, että ruokani suojeleminen omana, kokonaan minun ruokanani vuosien ajan oli sydämeen liittyvä ongelma.

Barb on ehdottanut, että tulín reviiiritietoiseksi ruokani suhteen siksi, että isäni lähdön jälkeen raha oli tiukalla äidilläni, jolla oli neljä lasta ruokittavana ja me jokainen varjelimme sitä, mikä oli lautasellamme, koska ehkä ei ollut enää lisää otettavana. En tiedä miksi, mutta en pitänyt siitä mitä näin sydämessäni tuona päivän.

Henkesi antaminen, ristin ottaminen?

Arvelisin useimpien kristittyjen pohtineen sitä, että jos joku ryntäisi ovesta aseensa kanssa, pakottaisi kaikki riviin ja kysyisi, ovatko he kristittyjä ja sitten surmaisi kaikki kristityt yksitellen, olisiko heillä rohkeutta olla KIELTÄMÄTTÄ Herraa sillä hetkellä.

Tuon kaltainen tilanne oli ennen hypoteettinen kunnes viime vuosina juuri tuota on tapahtunut eri paikoissa ympäri maailmaa ISISin hallitsemilta alueilta collegen kampukselle Oregonin osavaltiossa.

Kuitenkin henkesi antaminen jonkun edestä ei ala eikä pääty aseensa piippuun. Ei, anna henkesi pienin tavoin joka päivä lähtien juustohampurilaisen palan jakamisesta iäkkään naapurin pihanurmikon ajamiseen vaikka olet hyvin väsynyt pitkän työpäivän jälkeen, hyvien ajatusten valitsemiseen ihmisestä rukoillessasi hänen puolestaan vaikka haluat huutaa hänelle kovaa ja korkealta.

Kuinka ristin ottaminen on henkesi antamista - ja mitä se tarkoittaa

Matt. 16:16:ssa Pietari huudahti Jeesuksen olevan Jumalan Poika ja Jeesus sanoi hänelle Isän osoittaneen sen hänelle. Sen jälkeen kun ilmestys Hänen olemisestaan Jumalan Poika tehtiin tunnetuksi, Jeesus jatkaa kertomalla heille jakeessa 21, että Hän tulisi kuolemaan johtajien käsissä ja nousemaan kolmantena päivänä. Pietari veti Hänet sivuun ja nuhteli Herraa sanoen: "... se ei tule sinulle koskaan tapahtumaan!"

Jakeissa 23-24 Herra vastasi: " Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten. Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua."

Risti, josta Hän puhuu, ovat Pietarin ajatukset koskien Jeesuksen elämää vastakohtana Isän ajatuksille koskien Jeesuksen elämää.

Kuinka annat henkesi?

Pietari ei halunnut Jeesuksen menevän ristille, Jeesus käski hänen nautita nuo ihmisen ajatukset ristille. Sen tähden Ristin ottaminen merkitsee sitä, että otat pois itseltäsi omat maailmaan ja lihaan perustuvat mielipiteet jostakusta ihmisestä tai jostakin tilanteesta, ja muutat ajatuksesi Jumalan ajatuksiksi hänestä/siitä.

Se tosiasia, että Jeesus käytti ristiä esimerkkinä ihmisten ajatuksista Jumalan ajatuksiin vaihtamisesta, kertoo meille sen, että Hän tiesi tuon prosessin voivan olla mutkikkaan ja lihalle kivuliaan. Jeesus jatkoi sanomalla, että jos haluat pelastaa elämäsi - omat ihmiseen perustuvat ajatuksesi, menetät elämäsi. Mutta jos teet tuon vaihdon Jumalan ajattelutapaan, löydät elämäsi.

Vaikka minun ajatukseni ovat vääriä, ne ovat tuttuja ja mukavia! Uudet ajatukset pelottavat minua!

Pietarille ajatus Jeesuksen menemisestä ristille oli vastoin kaikkea sitä mitä hän Messiaasta uskoi - mutta Jeesus käski panna pois nuo vanhat ajatukset, koska ne ovat ihmisen ajatuksia. Ristiinnaulitse ne. Älä haudo niitä mielesi sopukoissa. Tapa ne.

Kuinka vaikeaa Pietarille oli luopua, tappaa kaikki ne ajatukset, joihin hän oli koko elämäänsä harjaantunut koskien sitä, kuinka Messias potkaisisi roomalaiset ulos ja toisi tullessaan Israelille toisen kulta-ajan? Jeesus käski: ristiinnaulitse nuo ajatukset, Pietari. Anna niiden kuolla mutkikas kuolema, jos on tarvis - pyristele, sano vastaan, kilju, huuda, mutta lopulta, anna niiden ajatusten kuolla. Työstä ne. ***Tuo prosessi on se matka.***

Oman ristinsä ottaminen ei ole jokin sairaus, jota kannetaan elämän halki, eikä se ole iäkkäästä sukulaisesta huolehtimista hänen viimeisinä vuosinaan, eikä se ole hirvittävän naapurin sietämistä. Ristin ottaminen on ihmisen ajattelun lopettamista ja ryhtymistä Jumalan ajatteluun. Sitä kutsutaan 'mielen uudistukseksi' Room. 12:1-2:ssa.

Juustohampurilainen uusversiona

Luulin sen olevan normaalia miehen ja vaimon välistä kinastelua. Olen nähnyt monien muiden pariskuntien ja vaimo-osapuolten tekevän aivan saman asian kuin oma vaimoni. (Täytyy olla jokin naispuolinen geeni, joka pakottaa vaimot koemaistamaan miestensä ruokaa 😊)

Ihmisen ajatuksia olisi oikeuttaa lautaseni suojeleminen menneisyyteni takia - "Kun isä lähti, saimme jokainen lautasellisen ruokaa ja siinä kaikki." Ihmisen ajatuksia olisi "Sinun olisi pitänyt tilata mitä minä tilasin, joten ei, tyydy siihen mitä tilasit." Mikä on tarkalleen (ilmeisesti) sitä mikä oli ollut sydämessäni vuosien ajan kunnes tein parannuksen.

Kun Isä sanoi: "Tiedän, että uhraisit itsesi hänen puolestaan...", Hän tunnusti sydämeni tilan laajemman kokonaisuuden kannalta, mutta Hän halusi minun 'uhraavan' sen, että annan hänelle suupalan lounaastani - Isä osoitti tekopyhyyteni, että osoituksena halukkuudestani aidosti uhrata henkeni oli se pieni uhraus, että annan Barbille lounaastani.

Se aloitti melkoisen itsehavainnoinnin, jossa kysyin itseltäni, missä muissa asioissa en kohtele Barbia kuten Kristus kohtelee seurakuntaa antaen Itsensä sen puolesta? Kuinka voin enemmän uhrata henkeni perheeni, ystävieni, lähimmäisteni, ja niiden edestä, joita palvelutyössä palvelen? Mitä muita sellaisia ihmisen ajatuksia väijyy sydämessäni, jotka minun täytyy ristiinnaulita, jotta saatan ajatella, kuten Isä ajattelee?

Ja siitä jatkamme ensi viikolla. Siihen saakka... voi, tuo mitä syöt näyttää hyvältä, saanko maistaa vähän?

Siunauksin,
John Fenn

What is Taking up Cross? #2, Rhino Mitä on ristin ottaminen? Osa 2 Sarvikuono

Hei kaikki,

Elämässä on ollut kaksi merkittävää tapausta, jota ovat vahvistaneet jotakin sellaista, jonka olin yrittänyt pitää hiljaisena, mieleni takaosaan survottuna vuosien ajan, mutta joka minun nyt täytyy myöntää: minä vanhenen.

Ensimmäinen tuli odottamatta kun olin ajamassa Barbin kanssa moottoritietä aurinko vasemmalla puolellani piirtäen täydellisesti profiilini Barbille. Yhtäkkiä hän alkoi nauraa. Itse asiassa nauru alkoi hykertelynä, sitten kasvoi nauruksi ja yhtäkkiä tajusin, että hän nauroi MINULLE.

"Kulta, en halua olla julma, mutta nenänpäästäsi sojottaa karva suoraan ylöspäin", hänen onnistui sanoa kikatuksensa läpi. Ajattelin, että kyseessä ei ollut mikään iso asia, mitä haittaa nyt vähäisestä "haituvasta", olenhan loppujen lopuksi nisäkäs. Hänen vastauksensa särki tuon kuvan nopeasti kun hän yritti alla niin lempeä kuin mahdollista: "Ei kulta, näytät ihan sarvikuonolta." Kauhistuneena vein oikean etusormeni nenänpääni yläpuolelle ja totta totisesti, leikkurilta karanneen rikkaruohon tapaan yksi karva sojotti suorana ja pitkänä.

Minusta tuntui siltä kuin nenänpäässäni olisi ollut jättiläismäinen punapuu. Olen unohtanut minne olimme matkalla, mutta jonnekin julkiseen kokoukseen ja yhtäkkiä tunsin olevan kuin teini juuri ennen treffejä ja jättiläismäinen finni putkahtaa yhtäkkiä esiin kaikkien nähtäväksi.

Toinen tapaus sattui kun olin leikkauttamassa hiuksiani - nainen nimeltä Viva leikkaa Chrisin ja minun tukan täällä kaupungissa. Hän on aina ystävällinen Chrisille, joka rakastaa hänen odotustilassaan olevia autolehtiä ja hän antaa tämän aina viedä yhden lehden kotiin. Kun hiustenleikkaukseni oli melkein valmis, Viva kysyi:

"Haluaisitko, että siistin kulmakarvasi?"

Nyt riitti. Olen nyt virallisesti vanha. Sarvikuonon karvoja, ylikasvaneen pihanurmen tavoin siistimistä tarvitsevia kulmakarvoja, viimeinen pystyssä ollut kulissi, jonka avulla kerroin itselleni olevani yhä nuori, romahti kuin korttitalo. Mitä seuraavaksi, korvakarvoja? Ehei, liian myöhäistä, niistä olen huolehtinut jo vuosia. Olen vanha!

Ok John, nyt kun minua kuvottaa, mihin olet tätä juttua viemässä?

Tätä kirjoittaessani olen 57. Olen tuntenut Isän ja Herran 16-vuotiaasta lähtien. Kun olin 16, näytti siltä kuin pyhyden valtatie olisi kahdeksankaistainen supermoottoritie kumisine suojakaiteineen - ja toisinaan harhailin tuon armon supermoottoritien yhdeltä reunalta toiselle. Tänään yli 40 vuotta myöhemmin, pyhyden valtatie näyttää olevan korkealla vuorenharjalla oleva kinttupolku, jonka kummallakin puolella on 1.000 jalan (304 m) pudotus.

Vakavat luonneongelmat on työstetty kauan sitten, mutta hienosäätö ei lopu koskaan. Niin kuin karva joka putkahtaa esiin paikoissa, joissa minusta ei karvan pitäisi kasvaa, Isä paljastaa jatkuvasti sydämessäni kasvavan jotakin sellaista, joka minun tulee kesyttää, ajella pois tai nyhtäistä ulos juurineen. Sarvikuonon karvan tavoin ne ovat vähäisiä asioita, jotka tavallisesti vain Hän ja minä havaitsemme (ja myös Barb jostakin syystä, lol), mutta niin pikkuruusia kuin ne ovatkin, heti kun ne on osoitettu, ne saavat osaksensa täyden huomioni ja näyttävät NIIN valtavilta.

Siitä kahdeksankaistaisesta supermoottoritiestä kumisine suojakaiteineen

Kerroin viime viikolla siinä kontekstissa, että 'ristisi ottaminen' Jeesuksen mukaan merkitsee ihmisen ajatusten kuolettamista Jumalan ajatusten ajattelemisen hyväksi koskien tiettyä ihmistä tai tilannetta. Ristisi ottaminen ei ole jokin olosuhteista johtuva vaikeus tai paine;

sen sijaan se on vanhojen ajatusten surmaamista sen hyväksi, että tekee Jumalan ajatuksista omia ajatuksiaan.

Sen jälkeen, kun ihminen on syntynyt uudesti ja rohkenee tuolle kahdeksankaistaiselle armon valtatielle, mitkä ovat ensimmäiset maiset ajatukset, jotka pitäisi surmata Jumalan ajatusten ajattelemisen hyväksi? Ne maiset ajatukset ovat: "Kukaan ei rakasta minua ehdottomasti sellaisena kuin olen" ja ne tulee korvata ilmestyksellä Isältä siitä, että sinua rakastetaan ehdottomasti ja että Hänellä on armon ruokkima tarkoitus elämällesi.

JOS joku kristitty etenee toisiin ilmestyksiin ENNEN kuin tietää Häneltä suoraan tulevan ilmestyksen kautta, että häntä rakastetaan ehdottomasti, hänellä tulee olemaan viallinen perustus ja hänestä tulee usein suoristuskeskeinen yrittäen aina miellyttää taivaalla olevaa Hirviö Jumalaa sen sijaan, että vaeltaisi armon perustalta rauhassa Isänsä kanssa.

Mutta monet kristityt ovat kuin ihminen, joka keskittyy omaan hengelliseen 'sarvikuonon karvaansa'

...unohtaan samalla suuremman tarpeen ajella leukansa aamulla. He keskittyvät yhteen opinkappaleeseen toisensa jälkeen siihen pisteeseen saakka, että heidän teologiansa on yhtä sekavaa kuin epäjärjestyksessä kasvavat kulmakarvani samalla kun unohtavat suuremman tarpeen kammata tukkansa. He suuntautuvat pikkuasioihin niin, että näkevät vain pienet asiat ja ovat sokeita isoille asioille.

Kun synnyin uudesti ja sitten täytyi Hengellä 1970-luvun karismaattisessa uudistuksessa, oli niin monia opetuksia ja tyhmiä (niin kutsuttuja) Hengen ilmenemismuotoja kuin vain tohti toivoa. Sen tuloksena monista ihmisistä tuli 'asiantuntijoita' sellaisissa asioissa kuten henkilökohtainen profetia, vapauttaminen, toisten paimentaminen, sisäinen parantuminen jne.

Mutta jokaisessa tapauksessa, jossa tunsin nämä ihmiset henkilökohtaisesti, he eivät olleet hidastaneet riittävän pitkään, jotta olisivat surmanneet itseihon ja epävarmuuden ajatuksensa ja korvanneet nuo ajatukset Isän ajatuksilla heistä.

He eivät koskaan saaneet tuota ilmestystä ennen kuin hyppäsivät eteenpäin 'syvämmisiin' asioihin. Sen tuloksena meillä on nyt miljoonia kristittyjä, jotka eivät tunne Isäänsä, ja kuitenkin he voivat kertoa hengellisen tutkimuksensa erityisalastaan kaiken: sisäisestä parantumisesta, messiaanisuudesta, lopun ajoista - valitse jokin opetus ja he tuntevat SEN, mutta eivät tunne Isää, eivät ainakaan hyvin.

Heidän täytyy hidastaa ja koko sydämestään oppia tuntemaan Isä keskittymällä Häneen ja puhumalla Hänelle sallien Hänen ilmestyksensä suuresta rakkaudestaan tulla niin todelliseksi, että se korvaa heidän omat ajatuksensa heistä itsestään.

Minun kohdallani sen jälkeen kun isä lähti ollessani 11 kertoen meille: "Otan eron äidistänne ja otan eron teistä lapset. Ei tule mitään syntymäpäiviä, lomiam, otteluita, ei mitään.", kaikki terve itseni rakastaminen kuihtui kuin vastaistutettu taimi kesän kuumuudessa.

Tullessani 16 vuoden ikään ja ystäväni Jannyn kertoessa minulle, että tunsin sunnuntaiaamun liturgian takana olevan Jumalan, en rakastanut itseäni, en uskonut olevani hyvä missään, en välittänyt koulusta tai elämästä. Aloitin ja lopetin kaikki (kurssit ja harrastukset) koska en vain välittänyt enää niistä tai itsestäni enää.

Korkein käsky on rakastaa Jumalaa kaikesta sydäimestäsi ja rakastaa lähimmäistäsi niin kuin itseäsi. On mahdotonta rakastaa lähimmäistään ellei rakasta itseään. Se merkitsee sitä, että itsesi rakastaminen koska sinua rakastetaan ehdottomasti, on olennaisen tärkeää Kristuksessa kasvamiselle.

Nämä ovat usein ne ensimmäiset ajatukset, jotka ihmisen täytyy surmata henkilökohtaisella ristillään:

Vihaan itseäni, olen arvoton, minulla ei ole tarkoitusta, kukaan ei rakasta minua ehdottomasti, Jumala rakastaa minua, muttei pidä minusta. Tarvitsin noin vuoden jatkuvaa Isän kanssa vietettyä aikaa, Sanan tutkimista etsien jokaista kohtaa Uudessa testamentissa siitä, että Isä on Rakkauden Lähde ja Hänellä on Suunnitelma, ennen kuin Hänen ajatuksistaan minusta tuli minun ajatuksiani. Tein sen niin, että joka kerran kun ajatukseni kääntyivät sisäänpäin itseäni vastaan, vastasin heti takaisin sillä, mitä tiesin Isän sanoneen minusta ja ajattelleen minusta.

Taistelu noiden ajatusten ristiinnaulitsemiseksi vaati (ainakin minulta) koko tuon kahdeksankaistaisen supermoottorin leveyden. Ne ajatukset eivät helposti vaipuneet unohduksen yöhön, mutta palasin jatkuvasti takaisin kirjoituksiin pakottaakseni itseni ajattelemaan Jumalan ajatuksia ja tartuin itsestäni kiinni joka kerran kun aloin ajatella sitä kuinka vihasin itseäni. Tässä yksi tekstikohta, joka auttoi tapaamaan maiset ajatukseni tuolla ristillä:

Ef. 3:14-20:

"Tästä syystä minä notkistan polveni Herramme Jeesuksen Kristuksen Isälle, että Hän antaisi teille... tullaksenne vahvistetuiksi väkevyydellä Hänen Henkensä välityksellä sisäisessä ihmisessänne... **että te ollen juurtuneina ja perustautuneina (ehdottomaan, agape-) rakkauteen** voitte olla kykenevät ymmärtämään kaikkien pyhien kanssa sen leveyden, pituuden, syvyyden ja korkeuden ja tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on tiedon tuolla puolen, niin että voitte tulla täytetyiksi kaikella Jumalan täyteydellä." (suomennos tässä)

Teidän täytyy olla "juurtuneita ja perustautuneita ehdottomaan rakkauteen" ENNEN kun voitte tuntea sen mikä on luonnollisin keinoin tietämisen tuolla puolen, Kristuksen rakkauden. Jos tunnet tuon rakkauden, voit tulla täytetyksi kaikella Jumalan rakkaudella! Eikö se ole sitä mitä haluamme, että meillä on kaikki se mikä meillä voi Hänestä olla?!

Ja jatkan tästä ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,
John Fenn

What is Taking up Cross? #3, Poison
Mitä on ristin ottaminen? Osa 3 Myrkkyyä

Hei kaikki,

Aina silloin tällöin minun alkaa tehdä mieli kaurapuuroa aamiaiseksi, ja nyt oli sellainen päivä. Meillä oli irlantilaistyypisiä pieniä kokojyväkaurahiutaleita hyllyllä ja vaikka käytettävä ennen päivämäärä pakkauksessa oli jo ohi, en nähnyt siinä ryömivän mitään matoja, joten otin itselleni ison kulhollisen, lol.

Kaadettuani vähän maitoa päälle ja sekoitettuani puuroa ei vienyt kauaa aikaa, kun olin ahminut koko kulhollisen neljän kuuman voidellun paahdeleipäviipaleen kanssa. Minusta puuro

maistui vähän erikoiselta, siinä oli kitkerä, terävä maku, mutta päättelin sen johtuvan siitä, että irlantilaisversion kaurapuurosta täytyi olla sellaista.

Tuntien Barbin ja tietäen hänen haluavan maistaa kaikkea mitä syön (katso tämän sarjan ensimmäistä osaa), tehdessäni kaurapuuroani tein riittävästi niin, että hänellekin riittäisi kun hän nousisi ylös ja olisi liikkeellä. Hän kaatoi puuroa kulhoon, kaatoi vähän maitoa päälle ja sekoitti sen, istuutui alas, pani lusikallisen suuhunsa... ja sitten sylkäise sen heti pois: "Yäk! Nuo kauraryynit ovat menneet pahaksi. Aivan kamalaa. Puuro on härskiintynyt. Heitä se pois; toivottavasti et syönyt yhtään! Se voi aiheuttaa sinulle pahoinvointia, sinun täytyy syödä jotakin muuta!"

Vastasin: "Liian myöhäistä, söin jo suuren kulhollisen. Minusta se maistui erikoiselta, mutta myrkky ei voi satuttaa minua, koska en tiennyt sen menneen pahaksi - joten läksy opittu, mitään vahinkoa ei sattunut. Se erikoinen maku ei sitten johtunutkaan siitä, että kyse oli eri merkistä." Barb päätyi syömään sen sijaan kulhollisen kylmiä muroja. Jatkoin päivääni ihan ok.

Vanhat ajatukset, jotka täytyy viedä ristille ja myrkky

Olen kertonut Pietarin sanoneen Herralle, ettei Hänen pitäisi mennä ristille ja Jeesuksen sanoneen hänelle, että hän ajatteli ihmisen, ei Jumalan ajatuksia, ja että hänen täytyi ristiinnaulita nuo ajatukset ja ottaa vastaan Jumalan ajatukset.

Viime viikolla kerroin, kuinka ensimmäiset ajatukset, jotka pitäisi ristiinnaulita ilmestyksen perusteella, ovat itsensä vihaamista koskevat ajatukset, sillä käskyä rakastaa Jumalaa ja rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme ei voi toteuttaa, jollemme ensin rakasta itseämme.

Kerroin siitä, kuinka jotkut uskovat eivät koskaan todella vastaanota tuota ilmentystä ennen kuin hyppäävät eteenpäin 'syvällisempiin' totuuksiin. Jos he ryntäävät eteenpäin etsien ja vastaanottaen ilmentystä toisista uskon aiheista ennen kuin todella tuntevat Isän ilmentyksen rakkaudesta heitä kohtaan, virheellisen perustan vuoksi he voivat joutua epätasapainoon uskossaan.

Aivan kuin kooten suurta hengellistä aamupalaa he saattavat koota hengellistä paahtoleipää, hengellistä maitoa, hengellisiä kaurahiutaleita eivätkä koskaan tajua, että yksi noista tekijöistä on myrkkyä toisiin sekoitettuna. Ulospäin ne näyttävät hengellisesti terveiltä, mutta todellisuudessa he sisällyttävät seokseen myrkkyä.

Heti kun minulla on nuo ilmentykset, mitä seuraavaksi?

Pietari totesi 2. Piet.1:ssä alkaen jakeesta 5:

"...soveltaen uutteruuttanne uskonne harjoittamisessa **kehittääksenne moraalista erinomaisuutta**, ja moraalisessa erinomaisuudessa **tietoa** ja tiedossanne **itsekuria** ja itsekurissanne **päätäväisyyttä** ja päätäväisyydessänne **jumalisuutta** ja jumalisuudessanne **veljellistä kiintymystä (rakkautta)** ja veljellisessä kiintymyksessänne **kristillisen rakkauden (agape) kehittämistä**, mikä merkitsee oppimista **epäitsekkäästi etsimään toisille parasta ja tekemään asioita heidän edukseen.**" (suomennos tässä)

Huomaa, että 'moraalinen erinomaisuus' on ensimmäinen luonteenpiirre kehitettäväksi noiden perusilmentysten jälkeen siitä, että Jeesus on Kristus ja että meitä rakastetaan ehdoitta.

Ihminen, joka tietää, että Jeesus on Herra ja että me jokainen seisomme Hänen edessään eräänä päivänä tehdäksemme tiliä elämästämme ja joka tietää, että Hän rakastaa ehdoitta, ei enää halua varastaa, valehdella, pettää saadakseen tahtomansa. Moraalinen erinomaisuus on siten ensimmäinen luonteenpiirre lisättäväksi omaan uskoon noiden ilmestysten jälkeen.

Missä vanhat ajatukset kuolevat ja uudet ajatukset alkavat elää

Sanotaan vaikka, että juuri uudestisyntynyt teini, jolla ON nuo hämmästyttävät ilmestykset antamassa energiaa ajatuksilleen, tapaa vanhoja ystäviään, jotka haluavat lähteä näpistelemään koulun jälkeen. Aivan heti tämän nuori mies kohtaa sen, että hän on tilivelvollinen Jeesukselle, ja että koska hän rakastaa itseään ja tietää, että häntä ja hänen ystäviään rakastetaan niin paljon, hän astuu mielen taisteluun siitä, lähtisikö mukaan vanhojen ystävien kanssa pieneen rikossarjaan.

Enää ei ole varastamiselle mitään motivaatiota, vaikka hänellä olisi tarve saada uusi kenkäpari. Varastamisen vimmaa ei ole, joten hänen täytyy kehittää selkärankaa sanoa ystävilleen 'ei' ja olla halukas tulemaan pilkatuksi, nimitellyksi, suljetuksi pois ryhmästä. Hän lisää moraalista erinomaisuutta uskoonsa ristiinnaulitsemalla vanhat ajatukset antaakseen uusien ajatusten tulla hänen omiksi ajatuksikseen.

Entäpä teinityttö, jotka hyväksikäytettiin lapsena

Hän tuli Herran luo viimeisenä yrityksenään tulla onnelliseksi ja sai selville, että Jumala on todellinen ja että Hän rakastaa häntä, mutta tyttö kamppailee itsensä rakastamisen kanssa. Hän ei voi antaa itselleen anteeksi ja siksi hänen on vaikea uskoa Jumalan rakastavan häntä.

Mutta hetkinä jolloin hän tutkii Sanaa ja vielä enemmän kun hän palvoo ja rukoilee oppien tuntemaan Itse Sanan sen sijaan, että tuntisi musteena paperilla Sanan, joka virtaa Hänestä tulevana jatkeena, hän vähitellen lakkaa taistelemasta niitä uusia ajatuksia vastaan, joiden mukaan häntä rakastetaan ehdoitta, ja hän antaa niiden täyttää hänen mielensä varmuudella.

Ja niinpä ollessaan treffeillä pojan kanssa, joka haluaa seksiä, aiemmin tyttö olisi antanut periksi, koska oli toivonut syvällä sisimmässään pojan todella rakastavan häntä sellaisena kuin hän on, ehdoitta, toivoen seuraavan pojan olevan 'se' joka täyttää hänen sydämessään olevan tyhjiön.

Mutta nyt hänellä on se ilmestys, että Jeesus on Kristus ja että häntä rakastetaan ehdoitta. Hän ei enää etsi sitä, että hänen sydämessään oleva tyhjiys täytyisi rakkaudella, hänellä on jo rakkaus. Mennyttä on halu harjoittaa seksiä, jotta voittaisi itselleen pojan, joka saattaisi olla 'se', joka täyttäisi tuon tyhjiön - ja hän sanoo pojalle 'ei' ja tarkoittaa sitä. Hän lisää moraalista erinomaisuutta uskoonsa ristiinnaulitsemalla vanhat ajatuksensa ajatellakseen Jumalan ajatuksia.

Liikeyrityksen omistaja

Tämä henkilö omistaa pienen putkityövirman ja vuosien ajan, kun kohdalle on tullut tilaisuus siihen, hän on pyytänyt asiakkaalta käteismaksua, jonka hän on pistänyt omaan taskuunsa ilmoittamatta sitä tuloksi ja siten välttänyt lomakkeiden täyttämisen ja verojen maksut.

Mutta nyt hän on uudesti syntynyt ja tietää olevansa ehdoitta rakastettu. Hän alkaa katsella asiakkaita eri tavalla tietäen, että Kristus on hänessä ja että kun hän korjaa wc-pöntön tai

lavuaarin, kyse on Kristuksesta hänessä, joka korjaa tuon ihmisen viemäroinnin, ja hän on Hänen kätensä ojentuneina tekemään hyvää ihmisille.

Eräänä päivänä hän on pyytämälisillään kätelmaksua, jos asiakkaalla on kätelstä, ja hän pysähtyy. On kuin Jeesus katselisi häntä sisältä päin ja todellisuudessa Hän katseleekin. Yhtäkkiä ilmestys hänen omasta korruptiostaan kolahtaa häneen lujasti ja hän sanoo asiakkaalle, että jos tämä haluaa käyttää korttiaan tai kirjoittaa shekin, sekin käy. Hän lisää moraalista erinomaisuutta ristiinnaulitsemalla vanhat ajatukset siitä, kuinka hoitaa liikeyritystään ja ilmestyksen perusteella ajattelee uusia ajatuksia ja toimintatapoja.

Tässä kohtaa myrkky tulee mukaan...

Jos jokainen yllä oleva henkilö päättää toimia vastoin samaansa ilmestystä ja vastoin sitä, minkä he tietävät, että tulee tehdä ja minkä suhteen he tietävät Jumalan heitä käsittelevän lisätäkseen heidän uskoonsa moraalista erinomaisuutta, heidän omatuntonsa kärventyy kuin grillattava liha. Tuo kärventyminen (paatuminen) sinetöi sisälle mehut, elämän eikä anna sen tulla julki ulospäin heidän elämäänsä ja tuoda Jumalan elämää heidän elämäänsä.

Ei vain heidän omatuntonsa ole vähän paatunut, vaan sallimalla vähän varastelua, vähän siveettömyyttä, vähän veronkiertoa, he sallivat itsensä nauttia vähän myrkkyä sen ohella, mikä on hyvää ja terveellistä heidän hengelliselle elämälleen. He näyttävät kaikista heidät näkevästä olevan suurenmoisia kristittyjä, mutta sisimmässään he sallivat myrkyllisen puun kasvaa heidän uskonsa rinnalla.

Tässä kohdassa he alkavat mennä epätasapainoon, koska jättämällä huomiotta sisällään olevan Totuuden Hengen, joka kerta kun he tekevät niin, he paaduttavat omaatuntoaan ihan vain vähän ja menettävät vähän herkkyydestä Pyhälle Hengelle, joka kertoo heille, että käyttäytyminen x on väärin, ja se johtaa turtumiseen, kun opettaja x tai opetus x on epätasapainossa... ja he alkavat poiketa pois polulta.

Jossakin kohdassa he joko ryhdistäytyvät ja tekevät niin kuin oikein on tappaen ihmisen ajatukset sisäisellä ristillään, mikä on sitä mitä Jeesus käski Pietarin tehdä niille ajatuksilleen, joiden mukaan Jeesuksen ei pidä mennä ristille. Tai he pitävät vähän ihmisen ajatuksia niiden suurenmoisten ajatusten rinnalla, joita he saavat matkan varrella. Usein kuten minun kohdallani kun nautin myrkykaurapuuroa, Jumalan armo on siinä estämässä sen, ettei mitään ikuista vahinkoa tule JOS he näkevät virheensä ja korjaavat sen. Jos eivät, he korjaavat mitä ovat kylväneet ja kärsivät sen mukaisesti, joskin armo on aina olemassa, jos he kääntyvät Hänen puoleensa.

Ja... minulta on tila loppunut tältä päivältä, jatkamme ensi viikolla. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

What is Taking up Cross? #4, Strongholds Mitä on ristin ottaminen? Osa 4 Linnakkeet

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin kolmen sellaisen ihmisen tarinat, jotka ristiinnaulitsivat vanhat ajattelutapansa, jotta he saattoivat alkaa ajatella uusia ajatuksia. Kerroin teinistä, joka varasteli kaupoista ja liikkui väärässä sakissa. Kerroin irtosuhteita harrastavasta tytöstä, joka

yritti täyttää sydämensä tyhjiötä ajatellen jokaisen pojan, jonka kanssa oli seksisuhteessa, voivan olla "se oikea". Kerroin korruptoituneesta liikemiehestä, joka pyysi käteismaksuja eikä sitten ilmoittanut noita tuloja.

Kaikki kolme surmasivat vanhat ajatuksensa henkisellä ristillään, niin että voisivat omaksua uuden elämän ajatuksissaan. Teini lakkasi varastamasta ja katkaisi ystävyytensä tuon sakin kanssa ivaamisesta ja pilkkaamisesta huolimatta. Tyttö piti ihmissuhteensa puhtaina ja keskittyi taivaallisen Isänsä tuntemiseen, vaikka nyt ikätoverit ja pojat joiden kanssa hän joskus oli maannut, hylkäsivät hänet. Liikemies lakkasi pyytämästä käteismaksua, ja kun hänelle maksettiin käteisellä, hän ilmoitti sen asianmukaisesti, samalla kun toiset liikemiehet ravistelivat päätään ymmärtämättä tätä yhtäkkistä 'uskontoa' hänen elämässään.

Lopetin kysymällä, mitä jos he eivät ristiinnaulinneet noita ajatuksia?

Mitä jos jokainen jatkoi vaellustaan Herran kanssa, mutta tuolla yhdellä ajatusten alueella elämässään torjui ilmestyksen Jumalalta ja itsepäisesti kieltäytyi ristiinnaulitsemasta vanhoja ajatuksia? Mitä jos hän piti nuo vanhat ajatukset ja sen sijaan suojeli niitä? Ehkä siksi koska piti siitä, että oli hyväksytty. Ehkä siksi koska hän nautti siitä tunteesta, jonka siitä synnistä sai. Ehkä koska hän uskoi, ettei hänellä olisi yhtään hauskaa, jos luopuisi siitä.

He ovat yhä uskovia, mutta ensimmäinen varastaa toisinaan kaupoista ja pitää vanhat ystävyysuhteensa samalla kun käy myös seurakunnassa ja kristillisissä konserteissa. Nuori nainen rakastaa Jumalaa, mutta rakastaa myös siveettömien seksikohtaamisten antamaa huomiota ja väliaikaista huumaavuutta ja sanoo itselleen, että on nyt tarkempi sen suhteen, kenen kanssa makaa. Korruptoitunut liikemies, ulospäin johtaja yhteisössään, mutta tällä yhdellä alueella kieltäytyy antamasta Jumalan vaikuttaa ajatuksiinsa.

Kun joku torjuu Jumalalta tulevan ilmestyksen jollakin alueella pitääkseen kiinni omista ajatuksistaan, jokainen näistä ajatuksista tulee julki satunnaisina toimina, joista sitten tulee säännöllisiä tapoja, ja sen jälkeen ihmisen 'tunto on turtunut*' sillä alueella - tuo ajatus on nyt linnake. *Ef. 4:19

Kuinka linnakkeet kehittyvät - kun ei ristiinnaulita väärä ajatuksia

2. Kor.10:4-5:ssä on kohta, jota käytetään yleisesti 'hengellisen sodankäynnin' opettamisessa, mutta kun sitä käytetään tuolla tavoin, se on ainakin osittain virheellistä.

"...sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia. Me hajotamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsemme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle..." 2. Kor. 10:4-5

Sota-aseemme ovat henkisten linnoitusten hajottamista varten, ne ovat järjen päätelmiä, eikä kyse ole riivaajista. Tällä tavoin ajatukset ristiinnaulitaan. Ne hajotetaan, kun ne nousevat kyseisessä asiassa Jumalan ilmestyksen ja ajatusten tuntemista vastaan.

Sana 'linnake' merkitsee 'linnoitusta' - se on sotilastermi. Se merkitsee sitä, että nuori varas tai siveetön nainen tai korruptoitunut liikemies, joilla on jumalattomia ajatuksia, vartioi noita ajatuksia niin kuin saatettaisiin puolustaa sotilaallista linnoitusta tai linnaa, väitellen tai kieltäytyen antamasta periksi vastustaakseen toisen mielipiteitä tai ideoita.

Nämä ajatukset ovat sellaisia linnakkeita, joita ihminen puolustaa, mikä merkitsee sitä, että Jumalan ajatukset ja kaikkien muiden ajatukset asiasta on suljettu pois. Juuri tuo tekee niistä linnakkeen. Tuollaiselle yhä omasta hyvin vartioidusta järkeilystään kiinni pitävälle ihmiselle ei voi puhua järkeä, mikä merkitsee sitä, että hän sulkee Jumalan pois tuolla alueella sekä muut, ja lopulta hän tekee itsestään saarekkeen ollen aivan yksin tuon yksittäisen ajatuksen vallassa tuossa suojellussa linnakkeessa.

Vastakohdaksi tälle Room. 12:2 sanoo "Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa (kreikka: metamorphosis, muodonmuutos, käydä läpi muodonmuutos) mielenne uudistuksen kautta..."

Ei ole mitään muuta keinoa kasvaa Kristuksen opetuslapsena, sillä sana opetuslapsi merkitse 'oppijaa'. Oppiminen merkitsee uusien ajatusten tutkimista ja niiden hyväksymistä vanhojen tilalle. Haluatko muuttaa elämäsi? Ala tappamalla vanhat ajatuksesi ja ottamalla vastaan Kristuksen ajatuksissa oleva uusi elämä - koskien kaikkea!

Kuten tuo nuori nainen, joka makasi yhdessä miehen toisensa jälkeen ajatellen jokaisen voivan olla 'juuri se' joka täyttäisi hänen sydämessään olevan tyhjiön, liian monet kristityt juoksentelevat konferenssista toiseen etsien sitä, joka täyttäisi heidän sydämessään olevan tyhjiön tai parantaisi heidän perheensä valiten sen, että jättävät ottamatta huomioon sen kovan työn, joka liittyy tosiasiallisesti opetuslapsiksi tulemiseen ja vanhoja ajatuksia vastaan taisteluun uusilla ajatuksilla, jolloin vanhat ajatukset otetaan vangiksi ja tapetaan kunkin omalla ristillä. Vaikeaa, kiduttavaa jopa, mutta sen tähden Herra käytti ristiä esimerkkinä. Hän tuntee tuon vaikean prosessin, mutta ei ole mitään muuta tietä.

Menestys linnakkeita vastaan

Minun kohdallani oli kyse siitä, etten pitänyt itsestäni. Kun isäni jätti perheemme ollessani 11 vuoden ikäinen, tuo hylkääminen sattui luihin ja ytimiin saakka. Olin vailta suuntaa, etsin isää, hyväksyntää, omaa arvoani. Monien lasten tavoin syytin itseäni ainakin osittain vanhempieni erosta ja vihasin itseäni siitä johtuen.

Sen jälkeen, kun synnyin uudesti ja minut kastettiin Pyhällä Hengellä, minulla oli yhä tämä itseni vihaamisen ja itseni hylkäämisen linnake ja sen tuloksena ei mitään suuntaa elämässä. En vain välittänyt. Mistään.

Mutta aloin tehdä mitä Raamattu sanoi - uudistamaan mieltäni ja sen tähden kävin läpi muodonmuutoksen ajattelussani. Joka kerran kun hylkäämisen tai vihan ajatus tuli mieleeni, vastasin siihen ajatukseen toisella ajatuksella; "Olen epäkelvo, niin että ei edes Isä voi käyttää minua/Jeesus kuoli puolestani joten tietysti Isä haluaa minut ja voi käyttää minua tahtonsa mukaan." "Vihaan itseäni ja tunnen olevani ansassa/Isä rakastaa minua ehdoitta, joten Hänellä täytyy olla suunnitelma minua varten."

Ja oli monia muita tuollaisia henkisiä taisteluja. Nuo jumalattomat ajatukset eivät menneet halukkaasti vankeuteensa ristillä - minun täytyi marsittaa ne yksi kerrallaan, kun ne nostivat rumaa päätään mielessäni ja täytyi pitää huoli siitä, että jokainen kuoli Isältäni saaman ilmestyksen läsnä ollessa tämän ilmestyksen paljastaessa, että jokainen niistä oli valehtelija.

Minun täytyi kohdata tuollaisia ajatuksia lähestulkoon joka päivä noin vuoden ajan ennen kuin Hänen ajatuksistaan tuli ensisijainen mielenlaatuni ja tiesin, että minua rakastettiin ehdoitta ja että saatoin luottaa Häneen. Kieltäydyn ajatuksesta olla kasvamatta Hänessä - halusin

Hänet kokonaan ja ainoa tapa tuntea Hänet oli ajatella kuten Hän, koska Hän ei tosiaankaan aikonut alkaa ajatella kuten minä.

Isälleni anteeksi antaminen oli samanlainen prosessi, jonka tein 16-vuotiaana, mutta vei 10 vuotta saada tunteeni päätökseni mukaisiksi. Olin lukenut Mk. 11:25:ssä Jeesuksen sanovan: 'Kun seisotte rukoilemassa, antakaa anteeksi...' mikä merkitsi anteeksiannon olevan päätös, ei tunne. Niinpä päätin antaa anteeksi vaikka tunsin yhä minuun sattuvan, tunsin olevani hylätty ja suuttunut kaikelle tuolle epäoikeudenmukaisuudelle.

Ne olivat aitoja ja oikeutettuja tunteita, enkä aikonut olla uskonnollisesti manipuloitu kieltäen tilanteen faktat - se mitä hän teki, ei ollut oikein ja oli oikein, kun tunsin vihaa ja olevani hylätty. Mutta noilla faktoilla ei ollut mitään tekemistä päätökseni kanssa antaa hänelle anteeksi. Anteeksianto oli välitöntä, tunteideni työstäminen kipuni sekä oikeutetun ja todellisen epäoikeudenmukaisuuden tähden vei 10 vuotta.

Joka kerran kun yksi sisaruksistani otti esille 'sen avioeron', se synnytti vahvoja vihan, suuttumuksen, hylkäämisen ja muita tunteita yhä uudelleen. Mutta minun täytyi henkisesti ja päättäväisesti vastata jokaiseen isää kohtaan suuntautuvaan suuttumuksen ja vihan ajatukseen "Annoin hänelle anteeksi vuosia sitten, joten tunteet, asettukaa, koska hän on jo saanut anteeksi." Tein tuon kerta toisensa jälkeen 10 vuoden ajan.

Vasta ollessani 26 ja katsoessani vaimoani ja poikiani ja ihmetellessäni, miten ihmeessä isäni saattoi lähteä kävelemään pois luotamme ollessani nuori aiheuttaen siten valtavan tyhjyyden elämässäni tehden teinivuoti vajaiksi tajusin, että viimeinen epäoikeudenmukaisuuden pala, johon minun täytyi alistua oli, ettei minulla ollut teinivuosia isäni kanssa. Kun olin tyyntynyt sen suhteen, etten koskaan saisi takaisin teinivuosia tullen jollain tavoin sinuksi sen kanssa, vaikka se olikin epäoikeudenmukaista, sillä olin tuolloin parikymppinen eikä kellon viisareita voinut kääntää taaksepäin, lopullinen levon ja rauhan tunne järjestyi tuon 10 vuotta aiemmin tekemäni anteeksiantopäätöksen mukaiseksi. Nyt minulla oli muistot, mutta mihinkään muistoon ei enää liittynyt yhtään kipua. Hän oli saanut anteeksi 10 vuotta aiemmin, mutta nyt minun tunteeni järjestyivät tuon päätöksen mukaisiksi.

Ei ole mitään muuta keinoa kasvaa Kristuksessa kuin tehdä se likainen työ, että vastaa jokaiseen ihmisen/Paholaisen ajatukseen Isältä tulevan ilmestyksen pohjalta tulevilla ajatuksilla. Kyse on prosessista, mutta lopputuloksena on muodonmuutoksen käynyt mieli ja elämä. Sinä voit tehdä sen.

Uusi aihe ensi viikolla, siunauksin!

John Fenn